

[Handelsministeren.]

samlede Repræsentantskab med Godkendelse af Ministeren for Handel og Industri med Hensyn til, at Valgbarhedsbetingelserne er opfyldt, saaledes at 3 Medlemmer afgaar hvert Aar.“

Dernæst staar der i det sidste Punktum:

„Ved Valget vil Hensyn være at tage til Tilvejebringelse af en alsidig Erhvervsrepræsentation, omfattende ogsaa de i Erhvervene beskæftigede Arbejdere, og til, at de forskellige Landsdele repræsenteres.“

Det er altsaa ogsaa Valgbarhedsbetingelser, og hvis der ikke tages det Hensyn, som her forudsættes, er det klart, at det er Ministerens Ret at sige: saa kan jeg ikke stadfæste Valget. Men jeg tror nu ikke, der opstaar nogen Divergens om dette; det er i hvert Fald min Opfattelse.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilken Indflydelse Rigsdagen har, maa jeg pointere, hvad jeg allerede har sagt, at Rigsdagen naturligvis ikke kan vende op og ned paa det hele, uden at den anden Part i Forholdet skal spørges igen — man maa jo ikke glemme, at der her er Tale om 2 kontraherende Parter; men hvis man ikke foretager Ændringer, der fuldkommen vender op og ned paa Bestemmelserne i Lovforslaget, bryder med det, der er Forudsætningen, ja, saa er der ikke noget som helst til Hinder for, at man kan foretage Ændringer i Lovforslaget, ogsaa reelle Ændringer. Naar man saa har foretaget alle de reelle Ændringer, man mener, man bør foretage, maa det overvejes, om disse Ændringer er af en saadan Beskaffenhed, at man kan forvente, at de svarer til Forudsætningerne, eller rettere sagt, at man kan forvente, at de, der staar paa den anden Side, ikke vil gøre Indvendinger imod dem.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup sagde, at Landmandsbanken ham bekendt ingen Indflydelse har haft paa Rentespørgsmaalet. Det kan jeg ikke acceptere. Man kan maaske sige, at Landmandsbanken har ikke øvet den tilstrækkelige Indflydelse, men der er ikke noget til Hinder for, at den kommer til at øve en større og en bedre Indflydelse paa den Rentepolitikts Praktisering, som jeg mener, at Venstre er Tilhænger af. Man kommer ikke uden om, at Kravet om Salg af Landmandsbankaktierne betyder Kravet om Udlevering af Landets største Bank, der nu ejes af Staten, til den private Kapitals Udnyttelse.

Det er ganske urigtigt, hvad det ærede

Medlem Hr. Oluf Pedersen her anførte, at den private Kapital nu faar den nye Bank overleveret efter at have faaet Betaling for den gamle Bank. Den private Kapitals Indflydelse som privat Kapital i den nye Banks Ledelse kommer overhovedet ikke til at eksistere. Staten og Rigsdagen vælger til Repræsentantskabet tilsammen 10 Medlemmer af de 25, og det er udtrykkeligt bestemt, at Arbejderne ogsaa skal repræsenteres i Repræsentantskabet, og det er endvidere bestemt, at Ændringer vedrørende samtlige Bestemmelser, der findes i Loven, ogsaa med Hensyn til Valg af Repræsentantskabet, kan foretages frit af Rigsdagen efter 1948. Derfor kan man ikke sige, at den Ændring, der her foretages, er det samme som en Udlevering af den nye Bank til den private Kapital. Det er ganske hen i Vejret, kunde jeg næsten sige, at sige noget saadant; det har i hvert Fald ikke noget med Virkeligheden at gøre, og jeg maa bestemt protestere imod, at Forslaget har nogen Art af Tendens i den Retning. Det er en Bankinstitution, der tilrettelægges paa en saadan Maade, at kun Samfundets Interesser skal tjenes, og den private Kapital har ikke Adgang til at faa en eneste Øre ud af Bankens Overskud, efter at Banken er overgaaet til det Styre, som her foreslaas etableret fra 1. Maj 1934 at regne; ikke en eneste Øre kan udbetales af Bankens Overskud til den private Kapital. Dette er en Kendsgerning, som ingen kommer uden om.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Nielsen: Jeg maa sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at det lette Artilleri arbejder ganske godt i denne Sag. Det ærede Medlem skulde læse det Ændringsforslag om en ny Affattelse af Lovforslaget, som blev vedtaget efter anden Behandling i Folketinget. Ændringsforslagets § 12 lyder saaledes:

„Det paahviler Finansministeren ved den ordinære Rigsdagssamlings Begyndelse i Oktober 1928 at forelægge for Rigsdagen Lovforslag angaaende Tilvejebringelse af særlige Indtægter til Forrentning og Afdrag af det Statslaan, der optages til Dækning af de med denne Lov forbundne Udgifter.“

Nu vil det ærede Medlem have, at jeg skal slaa Landstingets Vedtagelse ved tredie Behandling efter. Den kan jeg udmærket godt læse op; men det er ganske overflødigt,